

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009, skal fortolkes således, at et anlæg, der producerer polymerer, bl.a. polycarbonat, som det, der er omhandlet i hovedsagen, og som indkøber den varme, der er nødvendig til denne produktion, fra et tredjepartsanlæg, ikke henhører under den ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, der er indført ved dette direktiv, idet det ikke genererer direkte CO₂-udledninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 28. februar 2018 — Imofloresmira — Investimentos Imobiliários SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)

(Sag C-672/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift — momsdirektivet — fritagelse af bortforpagtning og udlejning af fast ejendom — valgmulighed for afgiftspligtige personer — medlemsstaternes gennemførelse — fradrag for indgående afgift — anvendelse i forbindelse med den afgiftspligtige persons afgiftspligtige transaktioner — regulering af det oprindeligt foretagne fradrag — ikke tilladt)

(2018/C 142/14)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Imofloresmira — Investimentos Imobiliários SA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

Artikel 167, 168, 184, 185 og 187 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som kræver, at der foretages regulering af den oprindeligt fradragne merværdiafgift, med den begrundelse, at en ejendom, for hvilken valgmuligheden for afgiftsbetaling er blevet udøvet, anses for ikke længere at blive anvendt af den afgiftspligtige person i forbindelse med den pågældendes egne afgiftspligtige transaktioner, når denne ejendom har stået ubenyttet hen i mere end to år, selv om det er godtgjort, at den afgiftspligtige person har søgt at udleje ejendommen i denne periode.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 20.3.2017.